

Dette dejlige skriv, jeg vi modtaget fra 780-58 Kirsten Bøgh Fuglø

Du danske sommer jeg elsker dig...

...var sangen jeg havde på hjernen da jeg, i silende regn, forlod Askov med kurs mod Kirke Hvalsø og med telt og sovepose i bagagen. Det var ligesom lidt nødvendigt at huske på den sang, for det var da det eneste, der på det tidspunkt mindede mig om at det var netop et sommertræf jeg var på vej til. Det er jo sådan, at det danske vejr, især den våde udgave af det, ofte kommer vestfra, så en stor del af vejen østover fulgtes jeg med regnvejret – og fornøjelsen ved det følgeskab må udelukkende have været på regnvejrets side. OK, indrømmet, det findes næsten ikke noget vejr der ikke er mc-vejr, men tørvejr er nu engang sjovere end regnvejr. Heldigvis vandt jeg – foreløbigt, i hvert fald – kapløbet med regnen et eller andet sted mellem Odense og Nyborg. Det viste sig at der var kilometer nok tilbage til, at mit tøj var tørt da jeg kom frem. Da Stjasser ankom kort efter kunne vi konstatere, at jeg ikke var den eneste, der var glad for regntætte køredragter. Stjassers jakke var så vandtæt, at han havde samlet sig et helt lille vandreservoir i lommen, hvilket han opdagede ved, at der løb vand ud af lommen, da han havde bukket sig ned.

”Så er der aftensmad,” blev der råbt. Og det var jo ikke så galt endda, for jeg var faktisk blevet sulten. Men livet er fuld af valg, og der hang truende, sorte skyer mod vest, jeg satsede på at jeg kunne nå både at spise og slå telt op i tørvejr. Så er det jo rart, at der er rigtig fin service på klubbens træf, der er andre der vasker op for en, så jeg slugte min aftensmad så hurtigt som jeg kunne tillade mig uden at være alt for uhøflig, og så var det ellers bare ud at slå teltet op inden regnen kom. Der var godt nok ledige sengepladser inden døre, men som gammel FDFer har man vel sin stolthed: har man meldt sig til at sove udendørs, ja så sover man udendørs! Vores telt er lille og let og tager ikke mange minutter at slå op. Og efter yderligere et par minutter var luftmadras, sovepose og hovedpude også på plads, og det var tid til at tage det obligatoriske billede at sende til Eli – for heller ikke denne gang passede det med, at vi begge to kunne deltage i hele træffet. Mens jeg tog billedet kom de første dråber. Og det varede ikke længe før det øsede ned.

Heldigvis skal der betydeligt mere end en smule regnvejr til at lægge en dæmper på snakken og den gode stemning, når Senior MC holder træf og Tove er bonpusher. Snakken gik livligt, der blev danset og inden vi vidste af det, var der en der var klar til at blive fulgt ”til køjs” – før det var blevet mørkt. Og mørkt blev det også indendøre, der skulle nemlig gå et stykke tid, før nogen fandt ud af at der faktisk var en tredje mulighed ud over pizzeria-belysning eller fyrfadslys. Hvornår sidste motorcyklist sagde godnat, ved jeg ikke, for jeg hører ikke til natteravnene. Men det var opholdsvejr da jeg, ved lommelygtens skær, gik ud i teltet. Opholdsvejr var det dog ikke hele natten, for jeg vågnede på et tidspunkt mens det endnu var mørkt og tænkte på om det måske alligevel ville vise sig at det havde været en god ide at sove inden døre, men jeg faldt i søvn igen og vågnede i et dejligt, tørt telt. Så heldig var det dog ikke alle der var, men det skyldtes vist mere noget med en lynlås der ikke var blevet lynet helt...

Lørdagens første højdepunkt var køreturen, som William havde planlagt. En rigtigt flot og hyggelig tur rundt i det bakkede, sjællandske landskab, et område jeg i hvert fald ikke har besøgt så ofte. Første stop var ved Tadre Mølle, hvor vi var mange, der gik en tur i deres krydderhave, hvor urterne var inddelt i bede alt efter hvilken medicinsk virkning de havde. Andet og sidste stop var ved Maglesø, med flot udsigt over søen og i et landskab, der godt kunne minde om noget fra en af vores mere bjergrige nabolande. Som nævnt, en rigtigt fin tur med masser af bakker og sving og gennem smukt landskab og hyggelige byer – og så i strålende solskin.

Da vi kom tilbage til Lerbjergcentret blev vi mødt af duften af Brunos nybagte kringler, der blev serveret i overdådige stykker og med remonce i så luksuriøse mængder, at det ligefrem løb ned ad hænderne mens jeg spiste. Det er længe siden jeg har fået så lækker og velsmagende en kringel! Det må siges at være dagens højdepunkt nummer to.

Næste højdepunkt på denne dejlige sommerlørdag indtraf da Boris, vores yngste afkom, og den eneste af vores tre børn der har mc-kørekort, ankom til centret sammen med kæresten og dennes datter. Ingen af dem er endnu i nærheden af senior-mc-alder, men det er jo kun et spørgsmål om tid. Nogenlunde samtidigt blev træffets festmiddag annonceret klar til indtagelse, det må siges at være dagens fjerde højdepunkt – og der var rigeligt af alt vist især sovs. Desserten, god gammeldags regnbueis, vakte undren hos festmiddagens yngste deltager, vores bonusbarnebarn Sigrid på 5 år udbrød: "Tre slags is? Chokolade, jordbær og hvid? Så kan man jo ikke vælge." Men alle tre farver røg ned med stor appetit, hele tre portioner blev det vist til, sammen med adskillige vafler, som Linda lokkede i hende.

Efter middagen var det tid til at "bese" Lerbjergcentret sammen med junior og familie, og mens vi gjorde det indtraf det, der for mig var træffets ultimative højdepunkt: Eli ankom på vores hyggelige veteran BMW. Køreturen havde givet Eli god appetit og sammen med junior fik han sat resten af kalvestegen og kartoflerne til livs, men selv om Eli gjorde, hvad han kunne, var der stadigvæk litervis af sovs tilbage. Tiden går hurtigt i gode menneskers selskab, og inden vi vidste af det, var det tid til at krybe til køjs, vi skulle jo gerne være friske til morgendagens hjemtur. Gentagne gange i løbet af aftenen var blevet Eli spurgt om det da kunne betale sig at køre hele den lange vej fra Syddanmark, blot for en middag og en nat i et lille bitte telt. Men hvornår er det blevet sådan blandt mc-ister, at det skal kunne betale sig at køre en tur? Omvendt kunne man sige at det vel altid kan betale sig, det afhænger blot af, hvad udbytte man ønsker sig af turen. Eller som Eli selv sagde: "Med det selskab jeg kommer over til, kan det altid betale sig."

Målt i herlighedsværdi har dette træf så rigeligt kunnet betale sig, og jeg ser frem til mange flere hyggelige træf rundt omkring i vores lille, smukke land og sammen med Senior MC Danmark.

